

[**Ministeren for Handel, Industri og Søfart.**] men naturligvis ikke ensidigt, hverken inden for Erhvervene eller inden for Samfundet som Helhed.

Den radikale Ordfører, det ærede Medlem Hr. Lannung, var i sine indledende Bemærkninger inde paa de prisdannende Faktorer, og jeg erkender, at det ærede Medlem har Ret i, at dette er Spørgsmaal af overordentlig stor Vigtighed. Men det er efter min Mening et Spørgsmaal, der maa henvises til Behandling i Forbindelse med et andet Lovforslag, og som ikke rettelig bør inddrages under en Lov om Priser. I Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger vedrørende Forstaaelsen af § 1, Generalomkostningsbestemmelsen, vil jeg gerne præcisere, at denne Bestemmelse efter min Mening ikke er nogen Lempelse.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, som jo beklageligvis ikke vilde give Lovforslaget sin Tilslutning, vil jeg sige, at efter min Opfattelse er det nødvendigt at have en Bestemmelse, hvorefter Prisstop kan gennemføres. Et Prisstop kan i Situationen være nødvendigt, som det f. Eks. var for ikke saa forfærdelig mange Dage siden. Det, jeg hentyder til, er de dengang stærkt stigende Ostepriser, der i Virkeligheden danner et Skoleeksempel med Hensyn til Nødvendigheden af Prisstop. Landbrugsministeriet udsendte den 19. November en Bekendtgørelse, der forbød Tilvirkning af visse Ostersorter, og denne Bekendtgørelse medførte en eksorbitant stærk Stigning i Priserne paa Ost, saa stærk en Stigning, at Handelsministeriet den 23. November, altsaa 4 Dage efter, maatte udstede en Bekendtgørelse, der førte Ostepriserne tilbage til de Priser, der gjaldt den 18. November. I Virkeligheden var man fra alle Sider tilfreds med denne Bekendtgørelse; Mellemandlerne, Producenterne, det købende Publikum var alle tilfredse med Bekendtgørelsen, der standsede en Udvikling, som var i allerhøjeste Grad uheldig, uheldig dels for Samfundet, dels ogsaa for det paagældende Erhverv. Saaledes kan der forekomme Tilfælde, hvor Prisstop er nødvendigt. Jeg erkender — det sagde jeg ogsaa i mine indledende Bemærkninger —, at den Tilladelse, der her er givet Priskontrolraadet, maa benyttes med en vis Varsomhed. Det skal ikke være saaledes, at man udsteder Prisstop hver Dag, men Situationen kan komme til at foreligge, og saa er det godt og rigtigt at have Midler i Hænde, hvormed man kan standse urimelige Prisstigninger.

Jeg er ikke enig med det ærede Medlem

Hr. J. S. Foget i, at der ikke tages Hensyn til Produktionsomkostningernes Stigning ved Priskontrolraadets Fastsættelse af Priserne. Priskontrolraadet tager altid Hensyn til Produktionspriserne paa alle Omraader, hvor det er Priskontrolraadet, der bestemmer.

C. E. Christiansen: Jeg anerkender naturligvis fuldt ud de Foranstaltninger, der er truffet, og de Maksimalpriser, der er fastsat paa Brød, Smør og forskellige andre Ting, og jeg har heller ikke rettet Angreb paa den højtærede Handelsminister i saa Henseende. Min Henstilling til den højtærede Handelsminister om at fastsætte Maksimalpriser paa endnu flere Varer synes jeg er i høj Grad begrundet i de overordentlig høje Priser, der er paa visse Varer, som hidtil har været de almindeligste og de nødvendigeste Fødemidler for den store, brede Befolkning. Jeg tænker her i første Række paa Kartofflerne. Det er ikke mere end 3 Dage siden, jeg saa, der blev købt Kartoffler til 40 Øre pr. kg. Jeg vil regne med, at det er en Prisforhøjelse fra i Fjor til i Aar paa 300—400 pCt.; det er da noget, der klodser noget. Ostepriserne var jo ved at ryge til Tops. Hvis der ikke var sat Prisstop her, havde vi sikkert haft saadanne Ostepriser, at den almindelige Befolkning ikke vilde have været i Stand til at købe dette Næringsmiddel. Prøv engang i disse Dage at se paa Slagterbutikkerne, hvor de barberede Svinehoveder er kommet op i en Pris, der ligger omkring 2 Kr. pr. kg. Nu kan man smile lidt ad Svinehovederne, men det har jo været saaledes, at det for adskillige Smaa-kaarsfolk næsten har været en Festspeise, fordi man ikke havde Raad til at købe de mere reelle Dele af Svinet. Hvis man vil se paa, hvad der ogsaa i høj Grad har været Fattigfolks Kødspiser, Lever, Hjerter og den Slags Ting, ser man, at enten er de helt forsvundet, eller de er oppe i saadanne Priser, at det er ganske umuligt for Folk med smaa Indtægter at købe det. Naar jeg taler om Maksimalpriser paa hjemlige Varer, vil jeg gerne pege paa, at den Tid ogsaa er nær, hvor det var rimeligt at fastsætte Maksimalpriser paa Fisk. Det er ogsaa en Vare, der efterhaanden er blevet saa kostbar, at det er uhyre vanskeligt for almindelige Folk at faa Raad til at købe den. Jeg gentager min Henstilling til den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold, thi det maa dog være saaledes, at der virkelig bliver Mulighed for, at den fattigste Del af Befolkningen kan købe